

Sygnatura akt II K 29/13

1 Ds. 1594/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06-03-2013 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: Radosław Gluza

Protokolant: Agnieszka Chmielowiec

przy udziale prokuratora Tomasza Błaszczyka z Prokuratury Rejonowej w Środzie Śląskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 06-03-2013 r. w Ś.

sprawy

1. K. G.

syna M. i I. z domu M.

urodzonego (...) w Ś.

2. M. Z.

syna A. i A. z domu F.

urodzonego (...) w m. L.

oskarżonych o to, że

w dniu 26 listopada 2012r. przy ul (...) w Ś., działając wspólnie i w porozumieniu, dokonali kradzieży z włamaniem w ten sposób, że po uprzednim otwarciu drzwi wejściowych do lokalu mieszkalnego wcześniej skradzionymi oryginalnymi kluczami, dostali się do jego wnętrza, skąd zabrali w celu przywłaszczenia dekodery telewizji cyfrowej marki W. (...), odkurzacz Zelmer koloru kremowego, biżuterię srebrną i posrebrzaną w postaci 4 par kolczyków i łańcuszka, komplet narzynek do gwintowania rur, hantle do ćwiczeń, tytoń, dwie suszarki do włosów, lokówki, telefony komórkowe marki N. (...), S. (...), Samsung (...), LG bez kart SIM oraz ładowarkę, to jest rzeczy o łącznej wartości 1 429,90 zł na szkodę D. i Z. K.,

przy czym K. G. czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia w okresie od 17.11.2009r. do 17.11.2010r. w całości kary łącznej jednego roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem z dnia 09.04.2008r. Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej, sygn. akt II K 212/07, za przestępstwa podobne z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. oraz art. 288 § 1 k.k. oraz do odbycia w okresie od 10.10.2009r. do 11.10.2009r. oraz w okresie od 17.11.2010r. do 16.11.2011r. w całości kary łącznej jednego roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem z dnia 15.04.2010r. Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej, sygn. akt II K 1297/09, za przestępstwa podobne z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. oraz z art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k.,

przy czym M. Z. czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat od odbycia w okresie od 27.06.2008r. do 29.06.2008r., 29.11.2008r. do 01.12.2008r. oraz w okresie od 28.01.2012r. do 29.08.2012r. w części kary łącznej jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym z dnia 09.12.2011r. Sądu Rejonowego dla

Wrocławia Śródmieścia, sygn. akt II K 859/11, obejmującym wyrok z dnia 17.12.2008r. Sądu Rejonowego w Oławie, sygn. akt II K 145/08, skazujący za przestępstwo podobne z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary na okres próby 5 lat, której wykonanie zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Fabrycznej z dnia 11 marca 2011r. w sprawie sygn. akt XII Ko 1382/10 oraz obejmującym wyrok z dnia 16.04.2009r. Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej, sygn. akt II K 1687/08, skazujący za przestępstwo podobne z art. 279 § 1 k.k. na karę jednego roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary na okres próby 3 lat, której wykonanie zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej z dnia 23 grudnia 2010r. w sprawie o sygn akt XII Ko 1229/10,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w związku z art. 64 § 1 kk

orzeka:

I. uznaje oskarżonych **K. G.** i **M. Z.** za winnych tego, że w dniu 26 listopada 2012r., działając wspólnie i w porozumieniu, dokonali kradzieży z włamaniem do mieszkania przy ul. (...) w Ś., w ten sposób, że używając klucza, do którego posiadania nie byli uprawnieni, otworzyli zamek zabezpieczający drzwi wejściowe do tego mieszkania, a następnie ze środka zabrali w celu przywłaszczenia dekodery telewizji cyfrowej marki W. (...), odkurzaczy m-ki Z. (...), biżuterię srebrną i posrebrzaną w postaci czterech par kolczyków i łańcuszka, gwintownicę hydrauliczną, metalowy hantel do ćwiczeń, 1,5 kg tytoniu do palenia, dwie suszarki do włosów, lokówkę elektryczną, cztery telefony komórkowe m-ki: N. (...), S. (...), Samsung C 3050 oraz LG, ładowarkę do telefonu komórkowego, saszetkę koloru czarnego, artykuły spożywcze, dwie golarki do swetrów tj. rzeczy o łącznej wartości 1494,90 zł, czym działali na szkodę D. K. i Z. K., przy czym:

- oskarżony K. G. czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 09 kwietnia 2008r., sygn. akt II K 212/07, za przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz z art. 288 § 1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, które to kary połączone i wymierzono mu karę łączną 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, zarządną następnie postanowieniem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 05 października 2009r., sygn. akt II Ko 1027/09, a którą to karę oskarżony odbył w całości w okresie od 17 listopada 2009r. do 17 listopada 2010r.,

- oskarżony M. Z. czynu tego dopuścił się po odbyciu w okresie od 28 stycznia 2012r. do 29 sierpnia 2012r. w części kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, wymierzonej mu wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 09 grudnia 2011r., sygn. akt II K 859/11, obejmującym: wyrok Sądu Rejonowego w Oławie z dnia 17 grudnia 2008r., sygn. akt II K 145/08, którym został skazany za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k., na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, której wykonanie zarządzono następnie postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 11 marca 2011r., sygn. akt XII Ko 1382/10 oraz wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 16 kwietnia 2009r., sygn. akt II K 1687/08, którym został skazany za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, której wykonanie zarządzono następnie postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 23 grudnia 2010r., sygn. akt XII Ko 1229/10,

tj. popełnienia przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 279 § 1 k.k. wymierza oskarżonym **K. G.** i **M. Z.** kary 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonym **K. G.** i **M. Z.**, na poczet wymierzonych im kar pozbawienia wolności, okresy ich rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 27.11.2012r. do dnia 06.03.2013r.;

III. na podstawie art. 415 § 1 k.p.k. zasądza od oskarżonego **K. G.** na rzecz pokrzywdzonych D. K. i Z. K. solidarnie kwotę 547 zł, (pięćset czterdzieści siedem złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 01 lutego 2013r. do dnia zapłaty;

IV. na podstawie art. 415 § 1 k.p.k. zasądza od oskarżonego **M. Z.** na rzecz pokrzywdzonych D. K. i Z. K. solidarnie kwotę 547 zł (pięćset czterdzieści siedem złotych), wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 01 lutego 2013r. do dnia zapłaty;

V. nadaje wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie pkt III i IV;

VI. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. K. kwotę 885,60 zł, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu K. G.;

VII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

Na początku listopada 2012r. oskarżony K. G. idąc przez Ś., zauważył nietrzeźwego mężczyznę, którym był Z. K. i udał się za nim aż do bramy wejściowej do budynku przy ul. (...). Oskarżony widział że Z. K. dzwoni domofonem pod nr 10 a następnie próbuje otworzyć drzwi do klatki schodowej. Korzystając z upojenia alkoholowego mężczyzny, K. G. podbiegł do niego i wyrwał mu z rąk saszetkę, wraz z przyczepionymi do niej kluczami do mieszkania. Po oddaleniu się od Z. K., oskarżony przeszukał zabraną saszetkę, lecz nie znalazł wartościowych rzeczy. Oskarżony zachował saszetkę i klucze.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego K. G., k. 31, 58 – 59, 268v – 269,

zeznania świadka Z. K., k. 23, 98.

Z. K. z uwagi na stan nietrzeźwości nie pamiętał w jakich okolicznościach utracił klucze od mieszkania i nie dokonał wymiany zamków.

Dowód:

zeznania świadka Z. K., k. 23, 98,

zeznania świadka D. K., k. 2 – 4, 270.

W dniu 26 listopada 2012r. Z. K. wyszedł do pracy około godz. 5.15, zaś jego żona D. K. około godz. 6.30. Przed opuszczeniem domu D. K. zamknęła kluczem górny zamek w drzwiach wejściowych do mieszkania.

Dowód:

zeznania świadka Z. K., k. 23, 98,

zeznania świadka D. K., k. 2 – 4, 270.

W tym samym dniu M. Z. i K. G. spotkali się w godzinach porannych przed budynkiem przy ul. (...) w Ś.. Oskarżeni spożywali alkohol w postaci wódki a następnie whisky, którą K. G. ukradł ze sklepu (...). W trakcie picia alkoholu K. G. poinformował kolegę o tym, że posiada klucze od mieszkania przy ul. (...) w Ś.. M. Z. zaproponował pójście do tego mieszkania i dokonanie kradzieży. K. G. przystał na to i wspólnie udali się na ulicę (...). K. G. zadzwonił domofonem

do mieszkania Z. i D. K., upewniając się, że nikogo nie ma w środku. Oskarżeni weszli następnie na ostatnie piętro, na którym znajduje się lokal nr (...) i K. G. przy pomocy jednego z kluczy zabranych Z. K. otworzył zamek w drzwiach wejściowych do mieszkania.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego K. G., k. 31, 58 – 59, 268v – 269,

wyjaśnienia oskarżonego M. Z., k. 36, 53, 269.

Po dostaniu się do środka, oskarżeni zaczęli przeszukiwać pomieszczenia, szukając wartościowych przedmiotów. W międzyczasie M. Z. usiadł w fotelu i jadł wyjęte z lodówki artykuły spożywcze.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego K. G., k. 31, 58 – 59, 268v – 269,

wyjaśnienia oskarżonego M. Z., k. 36, 53, 269,

protokół oględzin miejsca kradzieży z włamaniem, k. 7 – 9.

Oskarżeni zabrali z mieszkania D. i Z. K. zapakowany w oryginalne pudełko odkurzacz m-ki Z. (...) o wartości 329 zł, dekodery telewizji cyfrowej m-ki W. (...) o wartości 115,90 zł, biżuterię srebrną i posrebrzaną w postaci czterech par kolczyków i łańcuszka o wartości 300 zł, gwintownicę hydrauliczną o wartości 120 zł, metalowy hantel do ćwiczeń o wartości 50 zł, 1,5 kg tytoniu do palenia o wartości 135 zł, suszarkę do włosów koloru ciemnego o wartości 50 zł, suszarkę do włosów koloru niebieskiego o wartości 40 zł, lokówkę elektryczną o wartości 70 zł, cztery telefony komórkowe m-ki N. (...), S. (...), Samsung C 3050 i LG, każdy o wartości 50 zł, ładowarkę do telefonu komórkowego o wartości 20 zł, dwie golarki do swetrów o wartości 65 zł oraz saszetkę koloru czarnego. K. G. i M. Z. wynieśli zabrane rzeczy w kartonowym pudle i saszetce. Opuszczając mieszkania K. nie zamykali drzwi na zamek.

Dowód:

zeznania świadka D. K., k. 2 – 4, 270,

zeznania świadka Z. K., k. 23, 98,

wyjaśnienia oskarżonego K. G., k. 31, 58 – 59, 268v – 269,

wyjaśnienia oskarżonego M. Z., k. 36, 53, 269.

Część zabranych przedmiotów oskarżeni schowali w betonowym silosie na terenie Ś., natomiast dekodery wraz z pilotem oraz czarną saszetkę z zawartością czterech telefonów komórkowych i ładowarki, M. Z. pozostawił w mieszkaniu przy ul. (...).

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego K. G., k. 31, 58 – 59, 268v – 269,

wyjaśnienia oskarżonego M. Z., k. 36, 53, 269,

protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych, k. 10 – 12.

Po powrocie do domu D. K. stwierdziła kradzież, a w jednym z pokoi znalazła dowód osobisty K. G., o czym zawiadomiła Policję.

Dowód:

zeznania świadka Z. K., k. 23, 98,

protokół oględzin miejsca kradzieży z włamaniem, k. 7 – 9.

Spośród rzeczy zabranych przez oskarżonych, pokrzywdzeni odzyskali dekodery wraz z pilotami, telefony komórkowe, ładowarkę i czarną saszetkę.

Dowód:

zeznania świadka D. K., k. 2 – 4, 270,

pokwitowanie, k. 99.

Oskarżony K. G. ma 22 lata, jest kawalerem, nie posiada dzieci. Oskarżony ma wykształcenie gimnazjalne, nie ma stałej pracy.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego K. G., k. 31, 58 – 59, 268v – 269.

K. G. nie jest chory psychicznie w rozumieniu psychozy i nie był chory psychicznie w krytycznym czasie, nie jest upośledzony umysłowo. T. criminis oskarżony nie miał z przyczyn chorobowych zniesionej ani w stopniu znacznym ograniczonej zdolności rozpoznania znaczenia swojego czynu jak też pokierowania swoim postępowaniem.

Dowód:

opinia sądowo – psychiatryczna, k. 160 – 162.

K. G. był uprzednio sześciokrotnie karany sądowo za przestępstwa przeciwko mieniu.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 09 kwietnia 2008r. sygn. akt II K 212/07 K. G. został skazany za przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz z art. 288 § 1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, które to kary połączono i wymierzono mu karę łączną 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby. Wskazana kara łączna została następnie zarządzona na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 05 października 2009r., sygn. akt II Ko 1027/09 i oskarżony odbył tę karę w całości w okresie od 17 listopada 2009r. do 17 listopada 2010r.

Dowód:

informacja z K. dot. oskarżonego K. G., k. 61 – 62,

odpis wyroku Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 09 kwietnia 2008r., sygn. akt II K 212/07, k. 105 – 106,

odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 05 października 2009r., sygn. akt II Ko 1027/09, k. 243,

odpis wyroku Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 08 września 2009r., sygn. akt II K 197/09, k. 107 – 110,

odpis wyroku Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 09 lipca 2009r., sygn. akt II K 531/09, k. 111,

odpis wyroku Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 15 kwietnia 2010r., sygn. akt II K 1297/09, k. 112 – 115,

odpis wyroku Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 05 marca 2010r., sygn. akt II K 1303/09, k. 118,

odpis wyroku Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 25 stycznia 2010r., sygn. akt II K 936/09, k. 119,

odpis wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 07 lipca 2011r., sygn. akt II K 109/11, k. 116 – 117.

Oskarżony M. Z. ma 22 lata, jest kawalerem, nie posiada dzieci. Oskarżony ma wykształcenie gimnazjalne, nie posiada stałej pracy. Nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. Z., k. 36, 53, 269.

M. Z. był uprzednio sześciokrotnie karany sądownie, w tym czterokrotnie za przestępstwa przeciwko mieniu.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Oławie z dnia 17 grudnia 2008r. sygn. akt II K 145/08 M. Z. został skazany za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, która to kara została następnie zarządzona na mocy postanowienia Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 16 kwietnia 2009r., sygn. akt XII Ko 1382/10.

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 16 kwietnia 2009r. sygn. akt II K 1687/08 M. Z. został skazany za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, która to kara została następnie zarządzona na mocy postanowienia Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 23 grudnia 2010r., sygn. akt XII Ko 1229/10.

Wyroki Sądu Rejonowego w Oławie z dnia 17 grudnia 2008r. sygn. akt II K 145/08 i Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 16 kwietnia 2009r. sygn. akt II K 1687/08 zostały następnie połączone na mocy wyroku łącznego Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 09 grudnia 2011r., sygn. akt II K 859/11, którym to wymierzono oskarżonemu M. Z. karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Karę tę oskarżony odbył częściowo w okresie od dnia 28 stycznia 2012r. do dnia 29 sierpnia 2012r., kiedy to orzeczono wobec niego warunkowe przedterminowe zwolnienie.

Dowód:

informacja z K. dot. oskarżonego M. Z., k. 65 – 66,

odpis wyroku łącznego Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 09 grudnia 2011r., sygn. akt II K 859/11, k. 120 – 122,

odpis wyroku Sądu Rejonowego w Oławie z dnia 17 grudnia 2008r., sygn. akt II K 145/08, k. 126 – 127,

odpis wyroku zaocznego Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 07 kwietnia 2011r., sygn. akt XII K 1150/10, k. 131,

informacje dot. kar odbywanych przez oskarżonego M. Z., k. 39 – 51, 173.

Oskarżeni K. G. i M. Z. w toku całego postępowania przyznali się do zarzucanego im czynu i złożyli wyjaśnienia, w których opisali okoliczności jego popełnienia.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie Sąd Rejonowy oparł się na wiarygodnych zeznaniach świadków D. K. i Z. K., wyjaśnieniach oskarżonych K. G. i M. Z. oraz wskazanych na wstępie dowodach o charakterze materialnym, co do których prawidłowości nie ma jakichkolwiek zastrzeżeń. Powyższe dowody w pełni korespondowały ze sobą, tworząc spójny obraz zaistniałego zdarzenia.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy, sąd uznał, że sprawstwo i wina oskarżonych K. G. i M. Z. w zakresie przypisanego im czynu nie budzą wątpliwości. Oskarżeni zrealizowali znamiona zarówno strony przedmiotowej jak i podmiotowej występku z art. 279 § 1 k.k. Dopuścili się oni bowiem zaboru w celu przywłaszczenia rzeczy z mieszkania pokrzywdzonych, co zostało poprzedzone włamaniem. Włamanie w rozumieniu powołanego przepisu stanowiło posłużenie się przez oskarżonych oryginalnym kluczem do mieszkania Z. i D. K., dzięki czemu pokonali jego zabezpieczenie w postaci zamkniętych na zamek drzwi wejściowych, a co uczynili wbrew woli pokrzywdzonych

W zakresie przypisanego oskarżonym występku, sąd dodatkowo ustalił, że zabrali oni również dwie golarki do ubrań o łącznej wartości 65 zł, co wskazała podczas rozprawy D. K.. Tym samym łączna wartość skradzionego mienia wyniosła 1494,90 zł.

Przypisując oskarżonym K. G. i M. Z. popełnienie występku z art. 279 § 1 k.k., sąd przyjął że działali oni w formie zjawiskowej współsprawstwa, opisanej w art. 18 § 1 k.k., tj. działając wspólnie i w porozumieniu. Oskarżeni umówili się bowiem co do wspólnego popełnienia przestępstwa a następnie razem dokonali jego realizacji.

Sąd podzielił kwalifikację prawną czynu oskarżonych wskazaną w akcie oskarżenia i ustalił, iż oskarżeni działali w warunkach recydywy podstawowej z art. 64 § 1 k.k. Każdy z oskarżonych dopuścił się bowiem popełnienia przestępstwa w ciągu pięciu lat od odbycia kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności, wymierzonej uprzednio za przestępstwo podobne (przeciwko mieniu). W przypadku oskarżonego M. Z. dotyczyło to odbycia przez niego w części kary łącznej, orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 09 grudnia 2011r., sygn. akt II K 859/11, którym połączono wyroki skazującego oskarżonego za przestępstwa przeciwko mieniu, na kary jednostkowe pozbawienia wolności w wymiarach przekraczających 6 miesięcy.

Czyn popełniony przez oskarżonych był zawiniony, okoliczności wyłączające winę nie zachodziły.

Sąd wymierzając oskarżonym K. G. i M. Z. kary za przypisane im przestępstwo, baczyl na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości popełnionego czynu, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna osiągnąć wobec oskarżonych.

Czyn którego dopuścili się oskarżeni odznaczał się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Na tę ocenę wpływ miała w szczególności naganna motywacja oskarżonych, którzy działali w celu osiągnięcia korzyści majątkowej kosztem pokrzywdzonych, jak również zuchwały sposób działania sprawców. Podobnie wysoki był stopień winy oskarżonych, kierujących się motywacją nastawioną na osiągnięcie zysku. W zakresie oceny stopnia zawinienia po stronie oskarżonych, działanie przez nich pod wpływem alkoholu nie stanowi okoliczności łagodzącej.

Biorąc pod uwagę wskazane okoliczności, jak i uprzednią kilkakrotną karalność oskarżonych za umyślne przestępstwa oraz działanie przez nich w warunkach art. 64 § 1 k.k., sąd uznał, że karami adekwatnymi do przypisanego im czynu, są kary 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania wobec oskarżonych K. G. i M. Z. dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania wymierzonych im kar pozbawienia wolności. W pierwszej kolejności należy wskazać, że zastosowanie instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary było możliwe ze względu na jej wymiar. Zgodnie bowiem z art. 69 § 2 k.k., zawieszenie kary pozbawienia wolności jest możliwe w przypadku orzeczenia jej poniżej granicy dwóch lat. Kary pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonych nie przekraczały zaś tej ustawowej granicy. Podkreślić jednak należy, iż warunkowe zawieszenie wykonania kary byłoby w analizowanej sytuacji niecelowe ze względu na dotychczasową postawę oskarżonych. Zarówno K. G. a jak i M. Z. byli uprzednio kilkakrotnie karani za przestępstwa, gdzie pomimo wymierzania im kar pozbawienia wolności przy zastosowaniu dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia ich wykonania, powracali oni do przestępstwa, co skutkowało zarządzeniem wykonania wymierzonych im kar. Ponadto oskarżeni działali w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 1 k.k.

Reasumując, sąd uznał, że kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania nie będą wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonych celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do

przestępstwa. Ponowne zastosowanie środka probacyjnego wobec oskarżonych mogłoby jedynie umacniać u nich poczucie bezkarności i powodować skutki odmienne od zamierzonych przez ustawodawcę. Wymierzenie oskarżonym kar pozbawienia wolności o charakterze bezwzględny jest jedynym słusznym rozstrzygnięciem z punktu widzenia celów, jakie kara ta powinna spełniać (tj. przede wszystkim zmiany postępowania oskarżonych).

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. sąd zaliczył oskarżonym na poczet wymierzonych im kar pozbawienia wolności okresy ich rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tj. stosowania tymczasowego aresztowania od dnia 27.11.2012r. do dnia 06.03.2013r.

Sąd zasądził w całości powództwa cywilne wytoczone przez prokuratora na rzecz pokrzywdzonych, przeciwko oskarżonym. Wydając rozstrzygnięcie we wskazanym zakresie sąd miał na uwadze to, że wobec oskarżonych zapadły wyroki skazujące, zaś w toku rozprawy obaj złożyli oświadczenia o uznaniu powództw.

Mając na względzie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 prawo o adwokaturze oraz treść przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. K. kwotę 885,60 zł, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu K. G.. Wskazana kwota pozostaje zgodna ze stawką przewidzianą powyżej wskazanym rozporządzeniem i uwzględnia kwotę podatku VAT.

Z uwagi na to, że oskarżeni nie posiadają zatrudnienia jak i majątku, sąd zwolnił ich z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych.

SSR Radosław Gluza